

видѣ; Сбогомъ до утрѣ; ще са помоля ѣще единъ часъ да благоволи Светый Духъ да ма просвѣти въ трудното туй обстоятелство.

Арбуезъ станѣ, и Жозе го испроводи до вратата.

— Преосвещенный, рече му той на испровожданье, моля вы да ми позволите да останѣ три дни въ келіята ся.

— Да бѣде, добрый мой Жозе, разумѣвамъ... имашъ нужда да си починешъ, но само три дни, разумѣвашъ ли? Знаешъ че немогѣ да живѣѣшъ безъ тебе. Ще служѣ въ Недѣля и ще проповѣдамъ въ Митрополиата. Намѣрѣте са слѣдователно тамъ въ часа на проповѣдта.

— Обѣщавамъ ви са, рече Жозе.

— Бѣди точенъ на туй свиданіе.

— Бѣдѣте спокойны Преосвещенный, нема да липсамъ.

Жозе като са върнѣ въ келіята си, хвърли са на едно широко канапе.

— Свърши са! рече той, ето послѣднийтъ день на преструванъето ми.

XLIV.

Единъ свещеникъ споредъ Евангеліето.

Нека са повърнемъ сега третій пѣть предъ ужасното онуй сѣдовище на инквизиціята, косто ще сѣди Жуанва д'Авила. Инквизиціята са боеше неговитѣ добродѣтели посвѣче, отколкото лошевинитѣ на другитѣ. «Да погубимъ оногози помисли тя, който е живото осѣжданье на вашитѣ престѣпленія.» Преди нѣколко часа Жозе зе позволеніе; за отсъствие отъ Арбуеза и като излѣзе управи са къмъ винопродавницата на Кокко. Тамъ той са затвори съ *алта-зила* въ малката му станчка, и са разговаряхъ на странно и низко за важны работы. Подиръ единъ ччасъ Кокко са управи къмъ тъмницитѣ на инквизиціята, показва